Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0576/2017 }
B8-0577/2017 }
B8-0578/2017 }
B8-0579/2017 }
B8-0580/2017 }
B8-0582/2017 } RC1

25.10.2017

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 123 odst. 2 a 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:
ECR (B8-0576/2017)
Verts/ALE (B8-0577/2017)
S&D (B8-0578/2017)
GUE/NGL (B8-0579/2017)
ALDE (B8-0580/2017)
PPE (B8-0582/2017)

o potírání sexuálního obtěžování a zneužívání v EU
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz
za skupinu PPE
Gianni Pittella, Costas Mavrides, Evelyn Regner, Nicola Caputo, Karoline Graswander-Hainz, Nicola Danti, Simona Bonafè, Clara Eugenia Aguilera García, Elena Valenciano, Brando Benifei, Soledad Cabezón Ruiz, Cécile Kashetu Kyenge, Claudia Țapardel, Sergio Gutiérrez Prieto, Inés Ayala Sender, Iratxe García Pérez, Maria Arena, Hugues Bayet, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Udo Bullmann, Nessa Childers, Mady Delvaux, Mary Honeyball, Edouard Martin, Julie Ward, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Maria Noichl, Tonino Picula, Dietmar Köster
za skupinu S&D

Arne Gericke
za skupinu ECR
Beatriz Becerra Basterrechea, Martina Dlabajová, Hilde Vautmans, Ivo Vajgl, Renate Weber, Ivan Jakovčić, Fredrick Federley, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Nils Torvalds, Yana Toom, Kaja Kallas, Ulrike Müller, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthijs van Miltenburg, Cecilia Wikström, Johannes Cornelis van Baalen, Jan Huitema, Louis Michel, Dita Charanzová, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova
za skupinu ALDE
Malin Björk, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Stefan Eck, Sabine Lösing, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Nikolaos Chountis, Marie-Pierre Vieu, Marie-Christine Vergiat, Tania González Peñas, Merja Kyllönen, Miguel Urbán Crespo, Josu Juaristi Abaunz, Curzio Maltese, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Patrick Le Hyaric, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Martina Anderson, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Stelios Kouloglou, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez
za skupinu GUE/NGL
Ska Keller, Ulrike Lunacek, Philippe Lamberts, Max Andersson, Jan Philipp Albrecht, Bodil Valero, Karima Delli, Pascal Durand, Michael Cramer, Josep-Maria Terricabras, Alyn Smith, Julia Reda, Jordi Solé, Klaus Buchner, Marco Affronte, Florent Marcellesi, Linnéa Engström, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Jill Evans, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Monika Vana, Molly Scott Cato, Bart Staes, Benedek Jávor, Bronis Ropė, Margrete Auken, Rebecca Harms, Heidi Hautala, Ian Hudghton, Yannick Jadot, Eva Joly, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Michèle Rivasi, Indrek Tarand, Claude Turmes
za skupinu Verts/ALE
Daniela Aiuto, Isabella Adinolfi
za skupinu EFDD

Usnesení Evropského parlamentu o potírání sexuálního obtěžování a zneužívání v EU (2017/2897(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na články 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) a na články 8, 10, 19 a 157 a 157 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),

– s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, která vstoupila v platnost společně s Lisabonskou smlouvou v prosinci 2009[1], a zejména na články 20, 21, 23 a 31 této listiny,

– s ohledem na zprávu Agentury Evropské unie pro základní práva z roku 2014 nazvanou „Násilí páchané na ženách“[2],

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění)[3],

– s ohledem na směrnici Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování a která definuje a odsuzuje obtěžování a sexuální obtěžování[4],

– s ohledem na zprávu o ukazatelích rovnosti žen a mužů Evropského institutu pro rovnost žen a mužů;

– s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 3. prosince 2015 s názvem „Strategický závazek ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019“ (SWD(2015)0278),

– s ohledem na prohlášení trojice předsednictví EU (Estonsko, Bulharsko a Rakousko) z července 2017 o rovnosti žen a mužů,

– s ohledem na deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách z roku 1993,

– s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu přijaté na čtvrté světové konferenci o ženách dne 15. září 1995 a na následující výsledné dokumenty přijaté na zvláštních zasedáních OSN Peking +5 (2000), Peking +10 (2005), Peking +15 (2010) a Peking +20 (2015) a na Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) a opční protokol k této úmluvě,

– s ohledem na směrnici 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové

[1] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=CS
[2] http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report
[3] Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23.
[4] Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

rozhodnutí Rady 2001/220/SVV[1] („směrnice o právech obětí“),

– s ohledem na rámcovou dohodu ohledně obtěžování a násilí na pracovišti (2007), kterou mezi sebou uzavřely organizace EKOS, BUSINESSEUROPE, UEAPME a CEEP,

– s ohledem na zprávu Evropské sítě orgánů pro rovné zacházení (EQUINET) s názvem „Přetrvávající diskriminace, obtěžování a nerovnost žen. Činnost orgánů pro rovné zacházení ovlivňující novou strategii Evropské komise pro rovnost žen a mužů“, která byla zveřejněna v roce 2015,

– s ohledem na Istanbulskou úmluvu o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, zejména na články 2 a 40 této úmluvy[2], a na své usnesení ze dne 12. září 2017 o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí[3],

– s ohledem na svá usnesení ze dne 20. září 2001 o obtěžování na pracovišti[4], ze dne 26. listopadu 2009 o odstranění násilí páchaného na ženách[5], ze dne 5. dubna 2011 o prioritách a základních rysech nového rámce politiky EU pro boj proti násilí páchanému na ženách[6], ze dne 15. prosince 2011 o přezkumu evropské strategie pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci na období 2007–2012 v polovině období[7], ze dne 25. února 2014 obsahující doporučení Komisi o boji proti násilí páchanému na ženách[8] a připojené posouzení evropské přidané hodnoty z listopadu 2013 a ze dne 24. listopadu 2016 o přistoupení EU k Istanbulské úmluvě o prevenci a potírání násilí vůči ženám[9],

– s ohledem na své usnesení ze dne 14. března 2017 o rovnosti žen a mužů v Evropské unii v letech 2014–2015[10], ze dne 10. března 2015 o pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů v Evropské unii v roce 2013[11] a ze dne 24. října 2017 o legitimních opatřeních na ochranu oznamovatelů jednajících ve veřejném zájmu[12],

– s ohledem na článek 12a služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie,

– s ohledem na příručku pro poslance Evropského parlamentu nazvanou „Nulové obtěžování na pracovišti“, která byla vydána v září 2017, a na akční plán správních útvarů Parlamentu zabývající se tímto klíčovým tématem,

---

[1] Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57.
[2] https://rm.coe.int/168008482e
[3] Přijaté texty, P8_TA (2017)0329.
[4] Úř. věst. C 77 E, 28.3.2002, s. 138.
[5] Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 53.
[6] Úř. věst. C 296 E, 2.10.2012, s. 26.
[7] Úř. věst. C 168 E, 14.6.2013, s. 102.
[8] Úř. věst. C 285, 29.8.2017, s. 2.
[9] Přijaté texty, P8_TA(2016)0451.
[10] Přijaté texty, P8_TA(2017)0073.
[11] Přijaté texty, P8_TA(2015)0050.
[12] Přijaté texty, P8_TA(2017)0402.

A. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je základní hodnotou EU, jak je uvedeno ve Smlouvách a v Listině základních práv, kterou se EU zavázala prosazovat ve všech svých činnostech;

B. vzhledem k tomu, že EU je společenství hodnot založené na demokracii, právním státu a základních právech, což je zakotveno v jeho klíčových zásadách a cílech uvedených v prvních článcích SEU a v kritériích pro vstup do EU;

C. vzhledem k tomu, že sexuální obtěžování je v právních předpisech EU definováno jako „jakákoli forma nežádoucího chování sexuální povahy vyjádřeného verbálně, neverbálně nebo fyzicky, které má za účel nebo za následek narušení důstojnosti osoby, a zejména vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry“[1];

D. vzhledem k tomu, že sexuální obtěžování je formou násilí páchaného na ženách a dívkách a nejextrémnějším typem diskriminace na základě pohlaví, která dosud přetrvává; vzhledem k tomu, že podle celounijní studie Agentury pro základní práva z roku 2014 nazvané „Násilí páchané na ženách“ zažila každá třetí žena během své dospělosti fyzické nebo sexuální násilí; vzhledem k tomu, že 55 % žen v EU bylo sexuálně obtěžováno; vzhledem k tomu, že 32 % obětí v EU uvedlo, že pachatelem byl nadřízený, kolega nebo zákazník; vzhledem k tomu, že 75 % žen v povoláních vyžadujících kvalifikaci nebo ve vrcholových řídících pozicích bylo sexuálně obtěžováno; vzhledem k tomu, že 61 % žen pracujících v odvětví služeb bylo vystaveno sexuálnímu obtěžování; vzhledem k tomu, že 20 % mladých žen (ve věku 18 až 29 let) v EU-28 bylo vystaveno kybernetickému obtěžování; vzhledem k tomu, že jedna z deseti žen se stala obětí sexuálního obtěžování nebo stalkingu prostřednictvím nových technologií;

E. vzhledem k tomu, že úřadům je nahlášena pouze malá část případů sexuálního obtěžování a šikany, jelikož o této problematice přetrvává nízké společenské povědomí, je nedostatek způsobů, jak poskytnout pomoc obětem, a panuje představa, že se jedná o společensky citlivé téma, a to navzdory existenci formálních postupů k řešení tohoto jevu na pracovišti a v jiných oblastech;

F. vzhledem k tomu, že sexuální násilí a obtěžování na pracovišti je otázkou zdraví a bezpečnosti a tímto způsobem je zapotřebí k nim přistupovat a usilovat o jejich prevenci;

G. vzhledem k tomu, že podle právních předpisů EU je diskriminace na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace zakázána;

H. vzhledem k tomu, že sexuální násilí a obtěžování je v rozporu se zásadou rovnosti žen a mužů a rovného zacházení a je diskriminací na základě pohlaví, a je proto zakázáno v zaměstnání, včetně přístupu k němu, odborného vzdělávání i postupu v zaměstnání;

I. vzhledem k tomu, že přetrvávání genderových stereotypů, sexismu, sexuálního obtěžování a zneužívání je v celé Evropě i ve světě strukturálním a široce rozšířeným problémem a je

[1] http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassement_en.pdf

jevem, u něhož jsou oběti i pachatelé všech věkových skupin, všech profilů vzdělání, příjmových skupin a společenského postavení, a že má fyzické, sexuální, emoční a psychologické důsledky pro jeho oběť; vzhledem k tomu, že nerovnoměrné rozdělení moci mezi muži a ženami, genderové stereotypy a sexismus, včetně nenávistných sexistických projevů mimo internet i na něm, jsou základní příčiny násilí páchaného na ženách, které vedly k dominanci mužů nad ženami, k diskriminaci žen a k bránění ženám v plném rozvoji;

J. vzhledem k tomu, že definice násilí na ženách vypracovaná pekingskou akční platformou zahrnuje mimo jiné fyzické, sexuální a psychologické násilí, k němuž dochází v rámci celé společnosti, včetně znásilnění, pohlavního zneužívání, sexuálního obtěžování a zastrašování na pracovišti, ve vzdělávacích institucích i na jiných místech[1];

K. vzhledem k tomu, že směrnice o právech obětí definuje násilí na základě pohlaví jako formu diskriminace a porušení základních svobod oběti a zahrnuje násilí v rámci úzkých svazků, sexuální násilí (včetně znásilnění, sexuálních napadení a obtěžování), obchodování s lidmi, zotročování a různé druhy škodlivých praktik, jako jsou nucené sňatky, mrzačení ženských pohlavních orgánů a takzvané „zločiny ze cti“; vzhledem k tomu, že ženské oběti násilí na základě pohlaví a jejich děti často vyžadují zvláštní podporu a ochranu, a to z důvodu vysokého rizika sekundární a opakované viktimizace, zastrašování a odvety, které jsou s tímto násilím spojeny[2];

L. vzhledem k tomu, že právní předpisy EU vyžadují, aby členské státy zajistily zřízení orgánu pro rovnost žen a mužů, který by poskytoval obětem diskriminace a sexuálního obtěžování nezávislou pomoc, vedl by nezávislé průzkumy, zveřejňoval by nezávislé zprávy a vydával by doporučení, pokud jde o zaměstnání a odborné vzdělávání, přístup ke zboží a službám a jejich poskytování, a doporučení pro osoby samostatně výdělečně činné;

M. vzhledem k tomu, že sexuální obtěžování a zneužívání, jež páchají převážně muži na ženách, představuje v celé Evropě a ve světě strukturální a široce rozšířený problém a je jevem zahrnujícím oběti a pachatele bez ohledu na věk a vzdělání, příjmy nebo společenské postavení, který souvisí s nerovnoměrným rozdělením moci mezi ženami a muži v naší společnosti;

N. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je odpovědností všech jednotlivců ve společnosti a vyžaduje aktivní přístup žen i mužů; vzhledem k tomu, že veřejné orgány by se měly zavázat, že vypracují vzdělávací a informační kampaně zaměřené na muže a mladší generace s cílem zapojit muže a chlapce jako partnery a postupně předcházet všem podobám násilí na základě pohlaví a odstraňovat je a prosazovat nebo posilovat postavení žen;

O. vzhledem k tomu, že ženy v Evropské unii nejsou vůči násilí na základě pohlaví

[1] http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm
[2] Viz bod odůvodnění 17 směrnice o právech obětí: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0029&from=CS

a sexuálnímu obtěžování a zneužívání chráněny stejnou měrou kvůli odlišným politikám a právním předpisům v jednotlivých členských státech; vzhledem k tomu, že soudní systémy neposkytují ženám dostatečnou podporu; vzhledem k tomu, že pachatelé násilí na základě pohlaví jsou své oběti často již známi, a vzhledem k tomu, že oběť je mnohdy v pozici závislosti, což zvyšuje její strach toto násilí ohlásit;

P. vzhledem k tomu, že Istanbulskou úmluvu podepsaly všechny členské státy, ale jen patnáct ji ratifikovalo; vzhledem k tomu, že přistoupení EU k této úmluvě nezbavuje členské státy povinnosti ratifikovat ji na vnitrostátní úrovni; vzhledem k tomu, že článek 40 Istanbulské úmluvy stanovuje, že „smluvní strany přijmou nezbytná legislativní nebo jiná opatření k zajištění, aby jakákoli forma nežádoucího verbálního, neverbálního nebo fyzického jednání sexuální povahy, které má za účel nebo za následek narušení důstojnosti osoby, zejména při vytváření zastrašujícího, nepřátelského, ponižujícího, pokořujícího nebo urážejícího prostředí, podléhala trestním nebo jiným právním sankcím“;

Q. vzhledem k tomu, že násilí a obtěžování v politickém životě se neúměrně zaměřuje na ženy; vzhledem k tomu, že takovéto násilí je porušením lidských práv a základních svobod, včetně povinnosti zajistit, aby se ženy mohly svobodně podílet na politickém zastoupení;

R. vzhledem k tomu, že sexuální obtěžování je definováno v článku 12a služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie;

S. vzhledem k tomu, že sexuální obtěžování nebo sexistické chování nejsou něčím neškodným a že trivializace sexuálního obtěžování nebo sexuálního násilí jeho zlehčováním při vyjadřování se o něm je projevem sexistických postojů vůči ženám a vysílá signály o snaze o kontrolu a vystupování z pozice síly ve vztahu mezi muži a ženami, což se dotýká důstojnosti žen, jejich možnosti samostatného rozhodování a svobody;

T. vzhledem k tomu, že Parlament vytvořil zvláštní struktury a vnitřní pravidla pro řešení sexuálního obtěžování na půdě Parlamentu, konkrétně ustavil poradní výbor, který se zabývá stížnostmi na obtěžování ve vztahu mezi akreditovanými parlamentními asistenty a poslanci Evropského parlamentu, zatímco poradní výbor pro otázky obtěžování na pracovišti a jeho předcházení se zabývá jinými formálními postupy týkajícími se zaměstnanců správy Parlamentu a politických skupin s cílem podchytit možné případy takovéhoto jednání a předcházet sexuálnímu obtěžování a zneužívání;

U. vzhledem k tomu, že politici jakožto zvolení zástupci občanů nesou zásadní odpovědnost za to, že půjdou příkladem při prevenci a potírání sexuálního obtěžování ve společnosti;

Nulová tolerance a boj proti sexuálnímu obtěžování a sexuálnímu zneužívání v EU

1. důrazně odsuzuje všechny formy sexuálního násilí a fyzického nebo psychického obtěžování a vyjadřuje politování nad tím, že jsou tyto akty příliš snadno tolerovány, ačkoli představují systémové porušení základních práv a závažný trestný čin a jako takové musí být potrestány; zdůrazňuje, že beztrestnost musí skončit a je třeba zajistit, aby byli pachatelé trestně stíháni;

2. trvá na účinném provádění stávajícího právního rámce při řešení sexuálního obtěžování a zneužívání a zároveň vybízí členské státy EU, stejně jako veřejné a soukromé společnosti, aby přijaly další opatření s cílem účinně předcházet sexuálnímu obtěžování na pracovišti i jinde a učinit mu přítrž; zdůrazňuje, že je nutné se řídit zvláštními právními postupy, jež byly vytvořeny s cílem řešit případy sexuálního obtěžování na pracovišti;

3. vítá iniciativy, jako je hnutí #MeToo, které se zaměřují na oznamování případů sexuálního obtěžování a násilí páchaného na ženách; vyjadřuje rozhodnou podporu všem ženám a dívkám, které se do této kampaně zapojily, i všem, které ukázaly na ty, kteří se na nich těchto činů dopustili;

4. vyzývá Komisi a členské státy, aby odpovídajícím způsobem sledovaly správné uplatňování směrnic EU, které zakazují obtěžování na základě pohlaví a sexuální obtěžování, a aby zajistily, aby členské státy EU posílily kapacitu lidských zdrojů subjektů zabývajících se rovností pohlaví, které vykonávají dohled v oblasti diskriminačních praktik, a ujistily se, že mají jasný mandát a odpovídající zdroje k pokrytí všech tří oblastí: zaměstnaneckého poměru, samostatné výdělečné činnosti a přístupu ke zboží a službám;

5. vyzývá Komisi, aby vyhodnotila, vyměňovala a porovnávala stávající osvědčené postupy v boji proti sexuálnímu obtěžování na pracovišti a šířila výsledky tohoto hodnocení, pokud jde o účinnost opatření, která mohou členské státy přijmout za účelem vybídnutí podniků, sociálních partnerů a organizací z oblasti odborné přípravy k předcházení všem formám diskriminace na základě pohlaví, zejména pokud jde o obtěžování a sexuální obtěžování na pracovišti;

6. zdůrazňuje ústřední úlohu všech mužů, protože ti se musí angažovat ve snahách o změnu a ukončení všech forem obtěžování a sexuálního násilí, a to bojem proti podmínkám a strukturám, které – byť i nepřímo – umožňují chování, jež vede k takovému obtěžování a násilí, a potíráním veškerých škodlivých praktik či nevhodného chování; vyzývá členské státy, aby aktivně zapojovaly muže do osvětových a preventivních kampaní;

7. domnívá se, že mezi hlavní opatření pro boj proti sexuálnímu obtěžování patří řešení problému nedostatečného oznamování a sociálního stigmatu, zavedení postupů pro odpovědnost na pracovišti, aktivní zapojení mužů a chlapců do prevence násilí a opatření proti novým formám násilí, např. v kybernetickém prostoru;

8. je zděšen tím, že obtěžování žen přes internet a zejména prostřednictvím sociálních médií, které sahá od nevyžádaných kontaktů přes internetové trollování a kybernetickou šikanu až po sexuální obtěžování a výhrůžky znásilnění a smrti, je v naší digitální společnosti stále více rozšířené, což vede také ke vzniku nových forem násilí páchaného na ženách a dívkách, jako je kybernetická šikana, kybernetické obtěžování, používání ponižujících vyobrazení na internetu a šíření soukromých fotografií a videozáznamů na sociálních sítích bez souhlasu dotčených osob;

9. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily možnost využívat mechanismy financování programů určených k potírání násilí páchaného na ženách ke zvyšování povědomí

a k podpoře organizací občanské společnosti, které se zabývají násilím na ženách, a to i sexuálním obtěžováním;

10. vyzývá Komisi a členské státy, aby urychlily ratifikaci Istanbulské úmluvy; vyzývá členské státy, aby tuto úmluvu v plném rozsahu provedly, mimo jiné aby vytvořily systém shromažďování údajů rozčleněných podle různých kritérií, včetně dat rozdělených podle věku a pohlaví pachatelů a vztahu mezi pachatelem a obětí a dat o případech sexuálního obtěžování;

11. vyzývá Komisi, aby předložila návrh směrnice proti všem formám násilí na ženách a dívkách a genderově podmíněnému násilí; opakuje svou výzvu Komisi, aby předložila komplexní strategii proti všem formám genderově podmíněného násilí včetně sexuálního obtěžování a sexuálního zneužívání žen a dívek;

12. vyzývá Radu, aby aktivovala překlenovací ustanovení, tj. aby jednomyslně přijala rozhodnutí o tom, že násilí páchané na ženách a dívkách (a jiné druhy genderově podmíněného násilí) představuje oblast trestné činnosti podle čl. 83 odst. 1 SFEU;

13. vyzývá k lepšímu začleňování žen do rozhodovacích procesů a odborů a k jejich přijímání na vyšší pozice v organizacích veřejného i soukromého sektoru; vyzývá Komisi a členské státy, aby společně s nevládními organizacemi, sociálními partnery a orgány pro rovnost pohlaví posílily výrazná opatření ke zvyšování povědomí, pokud jde o práva obětí sexuálního obtěžování a genderově podmíněné diskriminace; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné, aby členské státy, organizace zaměstnavatelů a odbory prosazovaly povědomí o sexuálním obtěžování a podporovaly a vybízely ženy k tomu, aby toto obtěžování okamžitě nahlašovaly;

14. zdůrazňuje význam zvláštních vzdělávacích a osvětových kampaní, jež se týkají stávajících formálních postupů pro hlášení sexuálního obtěžování na pracovišti i práv obětí a které prosazují zásadu důstojnosti na pracovišti a podporují přístup nulové tolerance jako standardní pravidlo;

Sexuální obtěžování v parlamentech, včetně Evropského parlamentu

15. ostře odsuzuje případy sexuálního obtěžování, o nichž informovaly sdělovací prostředky, a vyjadřuje svou plnou podporu obětem sexuálního obtěžování a zneužívání; zdůrazňuje, že mají-li být orgány EU brány vážně, musí se pevně postavit proti veškerým formám genderové diskriminace a veškerému jednání, které brání rovnosti žen a mužů;

16. vyzývá předsedu a správní útvary Parlamentu, aby:

– urychleně a důkladně prošetřili nedávné zprávy sdělovacích prostředků o sexuálním obtěžování a zneužívání v Evropském parlamentu, aniž by tím ovšem porušili právo obětí na soukromí, aby svá zjištění sdělili poslancům Parlamentu a navrhli vhodná opatření, která by zabránila výskytu nových případů;

– vyhodnotili a případně změnili složení příslušných orgánů s cílem zajistit jejich nezávislost a genderovou vyváženost a dále posilovali a podporovali fungování poradního

výboru, který řeší stížnosti na obtěžování mezi akreditovanými parlamentními asistenty a poslanci Parlamentu, stejně jako poradního výboru pro prevenci obtěžování mezi pracovníky Parlamentu, a současně ocenili důležitou práci těchto útvarů;

– pozměnili předpisy s cílem zahrnout do všech poradních výborů pro předcházení obtěžování také stážisty a zvýšit zájem na posílení jejich pozitivních opatření a bránit konfliktům zájmů členů těchto důležitých výborů; vyšetřili oficiálně nahlášené případy, vedli důvěrný rejstřík případů a nasadili nejlepší možné prostředky k zajištění nulové tolerance na všech úrovních Parlamentu;

– zřídili pracovní skupinu nezávislých odborníků, která bude svolána s mandátem posoudit situaci ohledně sexuálního obtěžování a zneužívání v Parlamentu a vypracuje hodnocení stávajícího poradního výboru zabývajícího se stížnostmi na sexuální obtěžování mezi akreditovanými parlamentními asistenty a poslanci Parlamentu a poradního výboru pro prevenci obtěžování mezi pracovníky Parlamentu, a navrhli přiměřené změny;

– plně podporovali oběti v průběhu řízení v rámci Parlamentu anebo řízení probíhajících s místní policií; případně zavedli nouzovou ochranu nebo ochranná opatření a plně prováděli článek 12a služebního řádu a zajistili přitom, aby tyto případy byly plně vyšetřeny a byla uplatněna disciplinární opatření;

– v zájmu prevence a podpory zajistili uplatňování promyšleného účinného akčního plánu proti sexuálnímu obtěžování a zavedení povinného vzdělávání všech zaměstnanců a poslanců v otázkách respektu a důstojnosti při práci, a to s cílem zajistit, aby se normou stal přístup nulové tolerance; plně se zapojili do informačních kampaní zaměřených na všechny poslance a správní oddělení, se zvláštním zaměřením na nejvíce ohrožené skupiny, jako jsou stážisté, akreditovaní parlamentní asistenti a smluvní zaměstnanci;

– vytvořili institucionální síť důvěrných poradců, kteří by poskytovali obětem podporu a poradenství, jako je to běžné u pracovníků Komise;

17. vyzývá všechny kolegy, aby podporovaly a motivovaly oběti k tomu, aby se nebály promluvit a aby případy sexuálního obtěžování vždy nahlašovaly prostřednictvím lepších formálních postupů v rámci parlamentní správy anebo je oznamovaly policii;

18. je odhodlán přijmout interní pravidla pro oznamování (whistle-blowing), která budou chránit práva a zájmy oznamovatelů a poskytovatel účinnou nápravu, pokud se jim nedostane řádného a spravedlivého zacházení ve vztahu k jejich rozhodnutí vystoupit s informacemi;

19. doporučuje, aby evropský veřejný ochránce práv každoročně poskytoval parlamentní skupině na vysoké úrovni pro rovnost pohlaví a rozmanitost údaje o stížnostech na nesprávný úřední postup v souvislosti s rovností žen a mužů v Parlamentu, a to při náležitém zohlednění rozhodnutí Evropského parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv;

20. vyzývá členské státy, aby posoudily situaci v oblasti sexuálního obtěžování a zneužívání

ve svých vnitrostátních parlamentech, přijaly aktivní opatření zaměřená na boj proti tomuto fenoménu a v případě zvolených členů a pracovníků adekvátně prosazovaly zásadu respektu a dodržování lidské důstojnosti na pracovišti; požaduje, aby provádění těchto opatření bylo monitorováno;

21. vyzývá členské státy, aby poslancům angažujícím se ve veřejném životě, zejména těm, kteří zažili sexuální zneužívání a hrozby genderově podmíněným násilím, mimo jiné na internetu, poskytovaly ochranu a podporu;

22. vyzývá k tomu, aby v rámci všech orgánů, institucí a organizací, jako je orgán OSN pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen, Rada Evropy, orgány EU a zainteresované strany zapojené do prosazování rovnosti žen a mužů, došlo na všech úrovních k výměně osvědčených postupů;

23. vyzývá všechny politiky, aby jednali odpovědně a šli příkladem při prevenci a potírání sexuálního obtěžování v parlamentech i mimo ně;

o

o o

24. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států a Parlamentnímu shromáždění Rady Evropy.